

U svibnju je u HAZU održan znanstveni skup: «Hrvatska gospodarska kriza i pravci zaokreta iz recesije u ekonomski razvoj». Zbornik radova sa tog skupa tiskan je u časopisu «EKONOMIJA/ECONOMICS», godina VIII, broj 1. što čitalac može identificirati na ovim stranicama.

Početak studenog «EKONOMIJA/ECONOMICS» je organizirao raspravu po osmi put na temu ekonomske politike sa naslovom: «Kako iz krize?» i radovi su bili tiskani u časopisu ove godine slijedeći broj: broj 2.

Prošli tjedan smo imali Savjetovanje u Opatiji koje je medijski dobro popraćeno ali nije djelovalo na Vladu da se svekoliki problemi bar razmotre. Iako nisu pruženi novi dokazi i rješenja, barem prema izjavama izjavitelja, još su jednom ekonomisti apelirali na svu i svaku vlast da se iznađu primjerena rješenja kako bi se izašlo iz krize. Nije, bar za sada, jasno da li će se bilo što dogoditi. Neka mi bude dopušteno prognozirati: ništa se neće dogoditi.

Što znače za ekonomsku politiku navedeni skupovi ekonomista? Ništa! To je porazno za struku. To je porazno za vlast. To je porazno za Hrvatsku. Naprosto čovjek ne može shvatiti kako je moguće da stavovi godinama školovanih i domoljubnih ekonomista nitko ne sasluša, nitko ne uvaži. Stiče se dojam kao da se ništa ne događa. Hrvatski ekonomisti nemaju pravo ni nakon toliko upozorenja prethodnoj vlasti. Hrvatski ekonomisti nemaju pravo ni nakon, uglavnom, točnog dijagnosticiranja tokom ovih desetak godina. Hrvatski ekonomisti nemaju pravo ni onda kada su u pravu.

Odgovor vlasti je da su hrvatski ekonomisti katastrofičari. Oni su proglašeni katastrofičarima jučer kada se oficijelno tvrdilo da imamo čudo, ali i danas kada ukazuju da je Hrvatska u dubokoj (ne samo ekonomskoj) krizi. Oficijelno se tvrdi da je u Hrvatskoj bolje stanje nego što to tvrde ekonomisti. Argumentacija je blaža jer se kaže da ekonomisti ne raspolažu podacima.

Ipak sjetimo se prognoza prošle godine. Tko je imao za pravo? Jasno – ekonomisti. Što se je dogodilo? Jasno – ništa. Što će se dogoditi u 2002. godini? Dragi čitaocze to ćeš naći u dva citirana broja časopisa «Ekonomija/Economics» ma koliko se to nekom sviđalo ili ne sviđalo. Što će se dogoditi glede vlasti? Jasno – ništa.

Iako djeluje naivno i dalje apeliram na ekonomiste da ne prestanu govoriti o putevima izlaska iz krize. To je naša profesionalna i nacionalna obveza. Šutiti o privrednim problemima bilo bi neprihvatljivo. Možda skupovi djeluju kao putujući cirkusi ipak oni daju dobre predstave i svakim danom će biti sve više poklonika njihovih prezentacija. MMF postaje determinirajući činbenik jer je Hrvatska došla u, blago rečeno, užasnu situaciju. Primjer susjedne Slovenije pokazuje, za mene, i dokazuje od kuda smo krenuli. Oni su otišli u Evropsku uniju a mi – tko zna gdje? – vidjet ćemo.

Ipak tračak nade daje predsjednik Hrvatske koji ukazuje da su potrebni novi pristupi kako bi se izašlo iz krize. To što se Vlada ne slaže sa predsjednikom dokaz je kako se nakon siječanjkih izbora nije ništa promijenilo. Ipak se kreće. Prethodni predsjednik je stanje u privredi nazivao čudom a današnji predsjednik to čudom naziva, ispravno, krizom.